

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 912/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18 listopada 2021 roku w sprawie II K 864/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	T. Z.	<p>Wskazania podróży z przejechanym dystansem „0,00” może oznaczać ewentualne wystąpienie jednego z następujących zdarzeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> -w pojeździe został uruchomiony zapłon, -zapłon był włączony przez kilka minut bez jakiegokolwiek ruchu pojazdu, -pojazd mógł ewentualnie przejechać kilka metrów (np. przeparkowanie na bardzo niewielkim 	informacja firmy (...) z dnia 17 marca 2022 roku	210

		dystansie itp.), po czym został wyłączony.		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1	informacja firmy (...) z dnia 17 marca 2022 roku	Informacja została udzielona przez bezstronny profesjonalny podmiot, jest jasna, odpowiada na wszystkie zadane przez sąd pytania i nie ma podstaw do jej kwestionowania.		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1..2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>- zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na niesłusznym uznaniu, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony T. Z. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, co ustalono w oparciu o wydruk z zapisu urządzenia marki (...) z dnia 31 lipca 2020 r. oraz opinię biegłych z (...) (...) w Ł., z której wynikało, że nie można z całą pewnością stwierdzić, czy w godzinach 17:00-17:13 oskarżony</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>znajdował się w stanie nietrzeźwości, podczas gdy zupełnie pominięto okoliczność wynikającą z zapisu wspomnianego urzędnika, iż przedmiotowe urządzenie pracowało także o godzinie 19:12 przez 17 sekund oraz o godzinie 19:30 przez 29 sekund, co w powiązaniu z kategorycznymi zeznaniami świadka A. W. złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego potwierdzonymi zeznaniami świadka P. S. prowadzi do wniosku, iż oskarżony przemieszczał się wówczas pojazdem marki I. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości lub też będąc w takim stanie co najmniej usiłował przemieścić się przedmiotowym pojazdem.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja okazała się zasadna i w jej wyniku doszło</p>				

do konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd odwoławczy uznał, że skarżący ma rację, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uprawniał Sądu Rejonowego do wydania wyroku uniewinniającego.

Analizując rozważania Sądu Rejonowego w zakresie oceny zebranych dowodów, podzielić należy zarzut prokuratora, który trafnie zarzucił Sądowi meriti dowolność w ocenie zebranych w sprawie dowodów. Miało to w efekcie przełożenie na dokonanie przez Sąd Rejonowy błędnych ustaleń faktycznych. Ustalenia faktyczne bowiem tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej, czy logicznej oraz zgodna jest ze

wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Przechodząc do szczegółowych rozważań, podnieść przede wszystkim trzeba, iż Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie istnieje obiektywny dowód wskazujący na to, że w dniu 31 lipca 2020 roku, pomiędzy godziną 17.13, a 22.20 samochód marki I. o nr rej. (...) nie przemieścił się nawet jednego metra, co przemawiać miało w sposób jednoznaczny, iż oskarżony wówczas nie kierował tymże pojazdem. Chodzi tu oczywiście o raport podróży (geotrackingu), uzyskany z firmy (...) (k. 107) Jednakże przekonanie Sądu I instancji, że wskazanie liczby „0.00” w rubryce (...), świadczy tylko i wyłącznie o tym, że pojazd nie przemieścił się było błędne. Okazało się bowiem, iż wskazanie podróży z przejechanym dystansem „0,00” może oznaczać ewentualne wystąpienie jednego

z następujących zdarzeń:

-w pojeździe został uruchomiony zapłon,

-zapłon był włączony przez kilka minut bez jakiegokolwiek ruchu pojazdu,

-pojazd **mógł ewentualnie przejechać kilka metrów** (np. przeparkowanie na bardzo niewielkim dystansie itp.), po czym został wyłączony (informacja firmy (...) z dnia 17 marca 2022 roku – k. 210).

Wobec możliwości przyjęcia, że przedmiotowy samochód I. jednak przemieścił się kilka metrów, raport z geotrackingu nie może być w takiej sytuacji samoistnym dowodem niewinności oskarżonego.

Doniosłej wagi nabierają tym samym zeznania przesłuchanych świadków, a zwłaszcza zeznania A. W.. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że nie ma czytelnych podstaw do zdyskwalifikowania wiarygodności zeznań tegoż

świadka, złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Zeznania te były bowiem składane na gorąco, tuż po zdarzeniu. Korelują z nimi zeznania policjanta P. S., odnośnie tego, że A. W. widziała nie tylko stojący, ale także przemieszczający się samochód marki I. z kierującym nim oskarżonym (istnieje wprawdzie różnica, co do przejechanego dystansu – 5 czy 50 metrów – która mogła wziąć się jednak z nieporozumienia w rozmowie telefonicznej). Trzeba też mieć na uwadze, że świadek A. W. zeznała w swoich pierwszych zeznaniach, że samochód I. przejechał nie 20, nie 30 metrów, tylko około 5 metrów, co koreluje z raportem geotrackingu (który dopuszcza właśnie kilkumetrowe przemieszczenie). Na rozprawie sądowej świadek A. W. próbowała – co prawda – wycofać się ze swoich zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Uczyniła to jednak – zdaniem Sądu

odwoławczego –
bardzo nieudolnie,
unikając
kategorycznych
stwierdzeń,
zasłaniając się
niepamięcią i nie
potrafiąc wskazać
przekonywujących
przyczyn, dlaczego
w dochodzeniu
powiedziała o tym,
iż widziała
oskarżonego
kierującego białym
dostawczym
samochodem.

Nie można też
zgodzić się z
twierdzeniami
oskarżonego, że
samochód I. nie
mógł być w ogóle
przeparkowywany,
gdyż uniemożliwił
to słup i inne
zaparkowane
podówczas
samochody. Przecież
z zeznań świadka
J. P. (powołanego
zresztą przez
obronę) wynika
jednoznacznie, że
w dniu zdarzenia
po godzinie 19 –
tej na wcześniejszą
prośbę oskarżonego
dokonał
przeparkowania
samochodu I.,
który „wystawał”,
stał nieco „ze
skosa”. Możliwość
przemieszczenia się
tym samochodem
zatem istniała, a co
więcej, istniał też
powód, dla którego

przeparkowanie ww. samochodu było wskazane. Sąd Okręgowy nie wierzy natomiast, że miałby tego dokonać świadek J. P., już choćby z tego powodu, że żadna z przesłuchiwanym osób nie nie wspomina o tym, aby do samochodu I. wchodził i kierował nim jeszcze jakiś inny mężczyzna. Sam oskarżony także nie wskazywał, aby wcześniej był umówiony ze świadkiem J. P., co do przeparkowywania samochodu.

Sąd odwoławczy natomiast nie czynił ustaleń i nie oceniał od strony merytorycznej notatek urzędowych wraz ze zdjęciem, nadesłanych przez policję oraz zdjęć fotograficznych złożonych przez obrońcę oskarżonego na rozprawie odwoławczej, wykorzystując je tylko w celach poglądowych tj. zobrazowania miejsca zdarzenia i usytuowania bloku, w którym zamieszkuje A. W.,

<p>względem miejsc parkingowych.</p> <p>Reasumując, Sąd Okręgowy po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, doszedł do odmiennego, niż Sąd I instancji, wniosku, co do tego, że oskarżony, będąc już w stanie nietrzeźwości, jednak kierował w dniu zdarzenia, o godz. 19.30, samochodem I., przedstawiając go o około 5 metrów na parkingu osiedlowym. W tej sytuacji uniewinnienie oskarżonego jest rozstrzygnięciem nieuprawnionym.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn podanych wyżej,</p>			

Sąd odwoławczy nie mógł zgodzić się na utrzymanie w mocy wyroku uniewinniającego oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Natomiast zgodnie z treścią art. 454 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie. Jedynym rozstrzygnięciem w takiej sytuacji mogło być tylko uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5.

ROZSTRZYGNIECIE

SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Powody uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	całość wyroku	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, decyzja Sądu meriti, co do wydania wyroku uniewinniającego oskarżonego, była chybiona. W konsekwencji zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w			

<p>Tomaszowie Mazowieckim. Zachodzi tu bowiem sytuacja, o której mowa w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k.</p>	
<p>1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i></p>	
<p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien powtórzyć postępowanie dowodowe. Przeprowadzając ponownie postępowanie dowodowe koniecznym będzie oczywiście bezpośrednie przesłuchanie oskarżonego i najistotniejszych świadków. Sprawdzenia w drodze badania aktowego może też wymagać kwestia, czy wcześniejsze skazania oskarżonego uległy już zatarciu (niekiedy po konfrontacji z aktami konkretnej sprawy, informacja z K. okazuje się być nieaktualna).</p> <p>Pamiętać należy, że o ile - w świetle</p>	

art. 442 § 3 k.p.k.
- sąd, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania, jest związany zapatrywaniami prawnymi oraz wskazaniami, co do dalszego postępowania, wyrażonymi przez sąd wyższego rzędu, to zachowuje całkowitą autonomię w zakresie oceny dowodów, które weryfikuje w oparciu o własne przekonanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k., a także – co jest oczywiste – ma pełną możliwość poczynienia własnych ustaleń faktycznych, wynikających z przeprowadzonych dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014 roku - V KK 144/14; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2009 roku - II KK 224/08). Sąd meriti, w przypadku ustalenia, że oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości przeparkował pojazd na odległość kilku metrów winien także szczególnie wnikliwie ocenić jego stopień zawinienia oraz

społecznej szkodliwości popelnionego czynu.		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana